

Kaplumbağa ve Balıkçıl

Jane MEADOW

Kaplumbağa ve Balıkçıl

Jane MEADOW

Bir zamanlar, düğme kadar yuvarlak, madeni para kadar parlak, sessiz bir gölet varmış. Yusufçuklar suyun üzerinde süzülür, sazlar esintide fısıldarmış. Kenardaki yumuşak çamurda Tilly adında bir kaplumbağa yaşarmış. Kahverengi ve yeşil desenli, pürüzsüz bir kabuğu varmış ve kabuğunun üzerinde küçük bir yaprak çanta taşırmış. Tilly dünyayı alçaktan, küçük şeylerin olduğu yerden izlemeyi severmiş.

Bir sabah, uzun boylu bir balıkçıl sazların arasından geçerek gelmiş. Mavi-gri tüyleri parlıyormuş, ince uzun bacaklarıyla hafifçe adım atıyormuş ve boynuna küçük kırmızı bir atkı bağlıymış. Parlak sarı gözleriyle Tilly'ye bakmış. "Merhaba," demiş. "Ben Balıkçıl. Bu senin göletin mi?" Tilly yumuşak, kırışık yüzüyle gülümsemiş. "Bu bizim göletimiz," demiş. "Paylaşmak ister misin?"

Balıkçıl göleti çok sevmiş. Tek ayağı üzerinde durup Tilly'ye gördüğü uzak yerleri anlatmış. Tilly ona yere yakın küçük dünyaları göstermiş: bir böceğin kapısını, bir salyangozun yavaş izini, tüylerden yapılmış gizli bir yuvayı. "Sen büyük resmi görüyorsun," demiş Tilly. "Sen küçük ayrıntıları görüyorsun," demiş Balıkçıl. Can ciğer arkadaş olmuşlar ve gölet iki kişiyle daha sıcak hissettirmiş.

Ama yaz sıcak ve kurak geçmiş. Günlerce güneş yakmış ve gölet giderek küçülmüş. Çamur, yapboz parçaları gibi çatlamış. "Eyvah," demiş Tilly. "Göletimiz yok oluyor. Ne yapacağız?" Balıkçıl da endişeli görünmüş. "Yeni bir yuva bulmalıyız," demiş. "Ama nerede?" Küçülen suyun kenarında birlikte oturup derin derin düşünmüşler.

"Ben yükseğe uçup etrafa bakabilirim," demiş Balıkçıl. "Bize güvenli yeni bir gölet bulurum." Geniş kanatlarını açıp gökyüzüne yükselmiş. Tilly onun giderek küçüldüğünü izlemiş. Biraz endişelenmiş ama arkadaşına güveniyormuş. "Dikkatli uç!" diye seslenmiş. "Ben tam burada bekleyeceğim." Rüzgâr yaprak çantasını hafifçe kımıldatmış ve o da beklemek için yerleşmiş.

Yukarıda, Balıkçıl geniş daireler çizerek süzölmüş. Tarlalar, tepeler ve yollar görmüş. Sonra uzakta, yeşil tepelerle uzun ağaçların arasına gizlenmiş, parlayan mavi bir gölet fark etmiş. "Mükemmel!" demiş. "Güvenli, temiz ve su dolu." Kırmızı atkısı dalgalanarak Tilly'nin yanına inmiş. "Buldum!" demiş. "Çok uzakta olmayan güzel bir gölet."

Tilly sevinmiř ama sonra yere bakmıř. "Ben uçamam," demiř. "Yol da uzun. Tehlikeler olabilir." Balıkçıl bařını sallamıř. "Haklısın. Oraya birlikte nasıl gideceğiz?" Tilly ařağıya, yere bakmıř. "Bırak bakayım," demiř. "Ben yakındaki řeyleri görürüm. Belki güvenli bir yol bulabilirim." Keřfe bařlamıř.

Tilly kuru göletin çevresinde yavaşça yürümüş. Çalılarının altına, kayaların arasına göz atmış. "İşte gölgeli bir yol," demiş. "Söğüt ağaçlarının altından ve küçük bir dere boyunca gidiyor. Güneşten korunacak yerler ve saklanacak yerler var." Balıkçıl dikkatle dinlemiş. "Güvenli görünüyor," demiş. "Birlikte yolculuk edebiliriz. Yerde yolu sen göster."

"Ama nereye gideceğimi nasıl bileceğim?" diye sormuş Tilly. "Görmek için uçamam ki." Balıkçıl düşünmüştü. "Ben önden uçar, sana seslenirim," demiş. "Hangi yöne döneceğini söylerim." Tilly başını sallamış. "Ben de yol güvenli mi diye sana söylerim," demiş. "İkimizin de görüşünü kullanırız!" Tilly'nin çantasına birkaç meyve koyup yolculuğa başlamışlar.

Yolculuk uzunmuş ama eğlenceli hale getirmişler. Balıkçıl yukarıdan uçup, "Büyük meşe ağacında sola dön!" diye seslenmiş. Tilly aşağıdan yürüyüp, "Yol burada açık!" diye yanıt vermiş. Zemin çok kayalık olduğunda Balıkçıl daha düz bir yol bulmuş. Güneş çok sıcak olduğunda Tilly serin, yapraklı bir tünel bulmuş. Adım adım, kanat kanat birbirlerine yardım etmişler.

Sonra geniş, kuru bir tarlaya gelmişler. Güneş yakıyormuş ve hiçbir yerde gölge yokmuş. Tilly yorulmuş. "Burayı geçebilir miyim bilmiyorum," demiş. Balıkçıl yanına konmuş. "Karşı tarafta bir çalı sırası görüyorum," demiş. "Uzak değil. Birlikte başarabiliriz. Alçaktan uçar, serin kalman için gölge yaparım."

Böylece Balıkçıl Tilly'nin hemen üzerinde uçmuş, kanatları hafif bir gölge yapmış. Tilly sağlam bacaklarının gittiği kadar hızlı yürümüş. "Harika gidiyorsun!" diye seslenmiş Balıkçıl. "Biraz daha!" Tilly gülmüş. "Gölgen şemsiyeden bile iyi!" Sıcak tarlayı geçip serin çalılara ulaşmışlar. "Başardık!" demiş Tilly. "Takım çalışması!" demiş Balıkçıl. Bir meyveyi paylaşıp dinlenmişler.

Sonunda görmüşler: yeşil tepelerle uzun ağaçların arasında parlayan mavi bir gölet. "İşte orada!" diye bağırmış Balıkçıl. "Tıpkı yukarıdan gördüğüm gibi!" Tilly hızla ilerlemiş. "Ve yol bizi tam oraya getirdi," demiş. "Tıpkı aşağıdan gördüğüm gibi!" Yeni yuvalarının kenarında birlikte durmuşlar. Su pırıl pırıl parlamış ve sazlar hoş geldin diye fısıldamış.

Yeni gölet mükemmelmış. Tilly'nin dinlenebileceği nilüfer yaprakları ve Balıkçıl'ın içinde yürüyebileceği sığ su varmış. "İyi bir takımız," demiş Tilly. "Kesinlikle öyleyiz," demiş Balıkçıl. "Sen küçük şeyleri görürsün, ben büyük şeyleri." Birbirlerine gülümsemişler. "Farklı görüşler yardımcı olur," demiş Tilly. "En çok da arkadaşlar yardımcı olur," demiş Balıkçıl.

O günden sonra Tilly ve Balıkçıl, yeni göleti gelen bütün canlılarla paylaşmışlar. Yolculuklarının hikâyesini anlatmışlar: balıkçılın nasıl yükseğe uçtuğunu, kaplumbağanın nasıl aşağıya baktığını ve birlikte yolu nasıl bulduklarını. "Takım çalışması zor işleri kolaylaştırır," demiş Tilly. "Ve daha eğlenceli yapar!" diye eklemiş Balıkçıl. Arkadaşlar birlikte göğüs gerdiğinde hiçbir zorluğun çok büyük olmadığını biliyorlarmış.

Yani bir gün bir göletin yanında kırmızı atkılı uzun bir balıkçıl ile yaprak çantalı küçük bir kaplumbağa görürseniz, onları tanırırsınız. Onlar can ciğer arkadaşlardır ve hep öyle kalacaklardır. Her şeye farklı açılardan bakmanın sorunları çözmeye yardımcı olduğunu ve takım olarak çalışmanın her yolculuğu daha aydınlık yaptığını öğrenmişler. Gölet usulca dalgalanır ve arkadaşlar evlerindedir.